

Janne's 3^e engeltjesdag

Muziek: Voor eeuwig en altijd

Uit Winnie the Pooh...

Voor altijd en eeuwig
Voor altijd en eeuwig
Is een heel lange tijd, Pooh
Voor altijd is met jou erbij niet lang genoeg

Wij horen bij elkaar, voor altijd
En staan ook voor elkaar klaar, voor altijd
Bevriend door dun en dik
Voor altijd jij en ik
Voor altijd en eeuwig

Ik wou dat het zo kon zijn, voor altijd
Als ik het kon beloven, voor altijd
Dan bleef ik en jij
Voor altijd simpel wij
Voor altijd en eeuwig

Voor altijd en eeuwig
Is een hele lange tijd Pooh
Voor altijd is met jou erbij Janneman
Niet lang genoeg
Als het aan mij of jij ligt, voor altijd
Dan blijven wij samen
Eenvoudig, voor altijd
Als je maar begrijpt
Dat niemand ons ooit scheidt
Wij blijven altijd samen
Voor altijd en eeuwig...

Verhaaltje: De bellenblaasbrievenbus

Op een dag zat Winnie The Pooh heel treurig onder een boom. Knorretje zag zijn vriendje daar zo heel triest zitten en vroeg wat er scheelde. Winnie vertelde dat hij zo naar zijn vriendinnetje Janne* verlangde, Janne* die nu bij de engeltjes in de hemel woont. Hij zou nog zo graag bij haar zijn en met haar praten en lachen, ze hadden altijd zoveel plezier. En vandaag 8 augustus 2012 is ze jarig, ze zou nu 3 jaar worden.

Teigetje die ook bij zijn vriendjes was komen zitten, zei nadat hij een poosje had nagedacht "je kan gerust nog met Janne* praten. Je kan in je hoofd met haar praten en Janne* kan je zo dan antwoord geven. Je doet gewoon alsof. Want doen alsof gaat altijd heel goed, dan lijkt het net alsof het echt is!"

Winnie The Pooh' snuitje klaarde helemaal op. Hij keek naar de wolken en begon te denken.

Opeens kreeg hij een heel goed idee. Hij holde naar zijn huisje en begon ijverig in alle kastjes en schuifjes te zoeken.

"ik heb een idee, ik heb een idee" riep hij heel opgewonden.

Teigetje, knorretje en Igor keken opgewonden maar verbaasd toe. Winnie riep blij " ik ga Janne* kaartjes en briefjes sturen, dan kan ik toch met haar praten", maar toen bedacht hij plots dat de hemel misschien wel helemaal geen postbus had voor gewone kaartjes en briefjes.

Teigetje die al heel wat over de hemel had nagedacht riep "Misschien heeft de hemeldeur wel een bellenblaasbrievenbus."

"Een bellenblaasbrievenbus?" vroeg Winnie verbaasd. Dat was zo'n moeilijk lang woord, daar had hij nog nooit van gehoord. "Dat klopt" zei de Teigetje "in de hemel heb je wel vaker dingen die je niet kent en die anders zijn".

"Kunnen we dan toch brieven en tekeningen in de brievenbus doen?" vroeg Knorretje heel blij.

"Dat weet ik niet zo goed" twijfelde Teigetje "die passen daar misschien niet in."

"Er passen wel hele mooie zeepbellen in de brievenbus"

"Thuis op het gras of achter in het bos, of aan de zee, waar je maar wilt, blaas

je met je ogen dicht,
heel lief en voorzichtig de mooiste bellen.
Je moet daarbij denken aan wat je aan Janne* wilt zeggen of aan de lieve kusjes die je wilt geven.
De mooie verhalen of lieve kusjes blaas je door je mond zachtjes de bellen in.
Die zweven dan zo naar de hemel!
Ze gaan daar in de bellenblaasbrievenbus en de postbode van de hemel brengt ze dan rond bij de engeltjes”

Teigetje doet met gewichtige stem de postbode na: “Tien vliegende kusjes voor Janne* en 33 lieve woordjes voor Janne*”

De postbode zal wel helemaal krom lopen, zoveel post krijgt ze!
Soms hoeft de postbode van de hemel ze niet eens rond te brengen, Dan zweven ze rechtstreeks naar Janne*.
Zij kijkt er naar met haar mooie oogjes en lacht, omdat ze alweer post krijgt van haar vriendjes en vriendinnetjes, of van haar zusje Lore, haar broers Senne en Rube, van papa en mama, en alle andere mensen die ze kent.

“De bellen zullen ook tegen haar aan zweven en uit elkaar spatten.
Pats boem, een belletje spat op haar teentjes uiteen en plakt daar meteen een zoentje!
Janne* moet dan vast en zeker heel erg giechelen, want zoentjes op haar teentjes kriebelen zo lekker en ze had zelf altijd zoveel plezier als ze kon kriebelen en zoentjes geven.”

Samen bedenken ze dat Janne* zeker wel heel graag heel veel kleine kusjes en woordjes wil hebben met de luchtbellenspost.
Winnie the Pooh en zijn vriendjes zijn blij, want nu hebben ze toch iets bedacht zodat ze lekker kunnen praten met Janne* en ze blazen de mooiste, dikste, liefste, zachtste, guldigste bellen en telkens een bel uit één spat voelt Janne* vast en zeker een zoentje op haar lieve snoetje.
Samen kijken ze hoe de mooie bellen langzaam naar de hemel toe zweven, op weg naar onze lieve Janne*.

Muziek: Lullaby to Erle van Silje Ergaard

Mothers have woven a black velvet ocean
And spread it between the night and day shores

So that children might sleep, gently rocked by the motion
Of waves beneath boats built by fathers like yours

With you safe aboard by the shore we will linger
And watch as your breathing it fills up the sail
You loosen the moorings, your grip on our finger
And leave on the velvet a silvery trail

Alone on the shore with our heart close to breaking
We stand in the wake as you glide from our reach
Calmed by the thought that the voyage you're taking
Will bring you at dawn back safe to this beach

We cannot sail with you, be there to guide you
Or pilot your boat through the black of the night
But no ocean can keep you, no darkness can hide you
Away from our love and its undying light

Tekstje: Dichtbij

Ik staar omhoog en denk aan jou,
In het zwarte gat van de nacht.
Ik stel me voor dat jij daar bent,
en gewoon tegen me lacht.
Ik zie je niet, ik hoor je niet,
maar doordat ik je zo mis,
ben ik van het feit doordrongen,
dat daarboven mij 'iets' is.
Ik sluit mijn ogen en beleef,
een intens moment,
ik weet gewoon, ik voel gewoon,
dat jij er bent.